

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

467

RIJKSWET van 14 november 1963, houdende wijziging van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (Stb. 1892, 268) in verband met huwelijk.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (Stb. 1892, 268) te wijzigen in verband met huwelijk;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, die bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. In de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (Stb. 1892, 268) ¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 5 vervalt.

B. Artikel 3, tweede en derde lid, worden vervangen door:

Voor elke naturalisatie is aan 's lands kas verschuldigd een bedrag van ten minste tweehonderd en ten hoogste duizend gulden, naar gelang van het inkomen, dat in het bij de indiening van het verzoek laatstverlopen kalenderjaar in aanmerking is genomen voor de heffing van belasting naar het inkomen ten behoeve van een of meer delen van het Koninkrijk, en wel in diër voege, dat bij een inkomen van drieduizend gulden of minder een bedrag van tweehonderd gulden is verschuldigd, terwijl voor elk geheel bedrag van tweeduizend gulden, waarmede het inkomen de som van drieduizend gulden te boven gaat, het bedrag verhoogd wordt met honderd gulden, echter met dien verstande, dat ten hoogste een bedrag van duizend gulden is verschuldigd.

Geen recht is verschuldigd voor naturalisatie van de vrouw, die tegelijk met haar man wordt genaturaliseerd.

Ten aanzien van hem die het Nederlandschap verloren heeft, alsmede voor de gehuwde vrouw, die niet tegelijk met haar man wordt genaturaliseerd, wordt het recht bepaald op een vast bedrag van tweehonderd gulden.

C. In artikel 7, onder 2°, vervalt: „man of ongehuwde vrouw,”.

D. Aan artikel 7, onder 3°, wordt toegevoegd: „de Nederlandse vrouw verliest het Nederlandschap uit hoofde van deze bepaling niet, op grond dat zij geen gebruik maakt van de bevoegdheid om een andere nationaliteit te verwerpen, die zij door of ten gevolge van huwelijk van rechtswege heeft verkregen;”.

E. De artikelen 8, 8a en 9 worden vervangen door de volgende artikelen:

Artikel 8. De niet-Nederlandse vrouw, wier man bij het sluiten van het huwelijk Nederlander was, wordt Nederlander door haar wil daartoe te kennen te geven aan de bij artikel 12a bedoelde autoriteit, indien op de dag van de kennisgeving het huwelijk voortduurt en de man nog Nederlander is.

Artikel 8a. De Nederlandse vrouw, die gehuwd is met een niet-Nederlander en dezelfde nationaliteit bezit als haar man, verliest het Nederlandschap door haar wil daartoe te kennen te geven aan de bij artikel 12a bedoelde autoriteit.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de rijkswet van 12 juli 1962 (Stb. 249).

Artikel 8b. De vrouw, die bij of tijdens haar huwelijk het Nederlandschap verloren heeft overeenkomstig artikel 8a, dan wel door dezelfde nationaliteit als die van haar man door haar wil te verkrijgen, wordt Nederlander, te rekenen van de ontbinding van het huwelijk af, door haar wil daartoe binnen het jaar na die ontbinding of binnen het jaar nadat zij van die ontbinding heeft kunnen kennis nemen, te kennen te geven aan de bij artikel 12a bedoelde autoriteit.

De kennisgeving kan ook later worden gedaan indien de vrouw niet hertrouwd is, tenminste een jaar woonplaats heeft in het Koninkrijk en na de ontbinding van het huwelijk geen andere nationaliteit door haar wil heeft verkregen. In dit geval wordt de vrouw Nederlander op de dag van de kennisgeving.

Artikel 8c. De vrouw, die Nederlander is geworden op een tijdstip, waarop haar man Nederlander was, of die tegelijk met haar man tot Nederlander is genaturaliseerd, verliest het Nederlandschap, te rekenen van de ontbinding van het huwelijk af, door haar wil daartoe binnen het jaar na die ontbinding of binnen het jaar nadat zij van die ontbinding heeft kunnen kennis nemen, te kennen te geven aan de bij artikel 12a bedoelde autoriteit, indien de vrouw op de dag van de kennisgeving naast het Nederlandschap nog een andere nationaliteit bezit.

De kennisgeving kan ook later worden gedaan. In dat geval wordt het Nederlandschap verloren op de dag van de kennisgeving.

Artikel 9. Wij kunnen, indien een vrouw Nederlander is, aan haar minderjarig kind, wiens vader is overleden of wettelijk onbekend is, het Nederlandschap verlenen, indien de vrouw daarom verzoekt en het kind op de dag van het verzoek ten minste een jaar woonplaats of hoofdverblijf heeft in het Koninkrijk.

De verlening van het Nederlandschap wordt aangekondigd in de *Nederlandse Staatscourant* en in het daarmede overeenkomende publicatieblad van Suriname of van de Nederlandse Antillen, ingeval het kind aldaar woonplaats of hoofdverblijf heeft.

Met het intreden van de meerderjarigheid in de zin van de Nederlandse wet verliest het kind het Nederlandschap door binnen het jaar daarna zijn wil daartoe te kennen te geven aan de bij artikel 12a bedoelde autoriteit.

Artikel 2. 1. In de wet van 30 juli 1953, Stb. 363, houdende voorziening ter wegneming van staatloosheid, gewijzigd bij de wet van 24 december 1953, Stb. 631, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. In artikel I, tweede lid, vervallen de woorden: „door de echtgenote en voorts”.

b. Aan artikel I, derde lid, wordt aan het slot een nieuwe alinea toegevoegd, luidende: „In geval van verlening van het Nederlandschap aan een gehuwde vrouw is geen bedrag aan 's lands kas verschuldigd.”.

c. In artikel I wordt het bepaalde onder 5 gelezen: „Artikel 3, leden 6 en 8, van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap zijn van overeenkomstige toepassing.”.

2. In de wet van 3 november 1954, Stb. 476, houdende mogelijkheid van kosteloze verlening van Nederlandschap aan in Suriname woonachtige personen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. in artikel 3 wordt achter „verzoeker” een punt geplaatst en vervalt hetgeen daarop volgt.

b. Aan artikel 3 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende: „Aan de echtgenote van een persoon als bedoeld in artikel 1 kan op haar verzoek het Nederlandschap worden verleend met overeenkomstige toepassing van artikel 2.”.

Overgangsbepalingen

Artikel 3. I. De vrouw, die bij de inwerkingtreding van deze wet met een niet-Nederlander is gehuwd en die het Nederlandschap dat zij bij het sluiten van het huwelijk bezat, door of ten gevolge van het huwelijk heeft verloren, wordt Nederlander door haar wil daartoe te kennen te geven aan de bij artikel 12a van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) bedoelde autoriteit, indien op de dag van de kennisgeving het huwelijk voortduurt. De kennisgeving moet worden gedaan binnen het jaar na de inwerkingtreding van deze wet. Zij kan ook op een later tijdstip worden gedaan, mits de vrouw op dat tijdstip tenminste een jaar woonplaats heeft in het Koninkrijk.

Het bepaalde in het voorgaande lid is niet van toepassing op de vrouw, die staande het huwelijk de Nederlandse nationaliteit door haar wil heeft verloren.

De vrouw, die ingevolge het bepaalde bij het eerste lid Nederlander is geworden, kan het Nederlandschap niet verliezen overeenkomstig artikel 8a van bovengenoemde wet.

II. De vrouw, die bij de inwerkingtreding van deze wet is gehuwd en het Nederlandschap dat zij bij het sluiten van het huwelijk niet bezat, door of ten gevolge van het huwelijk heeft verkregen, verliest het Nederlandschap door haar wil daartoe te kennen te geven aan de bij artikel 12a van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) bedoelde autoriteit, indien op de dag van de kennisgeving het huwelijk voortduurt en de vrouw naast het Nederlandschap nog een andere nationaliteit bezit.

Het bepaalde in het voorgaande lid is niet van toepassing op de vrouw, die staande het huwelijk het Nederlandschap door haar wil heeft verkregen.

De vrouw, die ingevolge het bepaalde bij het eerste lid het Nederlandschap heeft verloren, kan het Nederlandschap niet verkrijgen overeenkomstig artikel 8 van bovengenoemde wet.

III. Op de vrouw, die bij de inwerkingtreding van deze wet met een niet-Nederlander is gehuwd en door of ten gevolge van dit huwelijk het Nederlandschap heeft verloren, is na ontbinding van het huwelijk artikel 8b van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) van overeenkomstige toepassing.

IV. Op de vrouw, die bij de inwerkingtreding van deze wet met een Nederlander is gehuwd en door of ten gevolge van dit huwelijk Nederlander is geworden, is na ontbinding van het huwelijk artikel 8c van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) van overeenkomstige toepassing.

V. Op de vrouw, wier huwelijk met een niet-Nederlander voor de inwerkingtreding van deze wet is ontbonden en die door of ten gevolge van dit huwelijk het Nederlandschap heeft verloren, is artikel 8b van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) van overeenkomstige toepassing.

VI. Op de vrouw, wier huwelijk met een Nederlander voor de inwerkingtreding van deze wet is ontbonden en die door of ten gevolge van dit huwelijk Nederlander is geworden, is artikel 8c van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap (*Stb.* 1892, 268) van overeenkomstige toepassing.

Bijzondere Overgangsbepalingen

Artikel 4. I. Op de vrouw, die bij het sluiten van het huwelijk de staat van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander bezat en die staat ontleende aan geboorte in Suriname of in de Nederlandse Antillen, is artikel 3, onder I, III en V van overeenkomstige toepassing.

II. Op de vrouw, die bij het sluiten van het huwelijk de staat van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander bezat en die staat ontleende aan geboorte in Suriname of in de Nederlandse Antillen, is artikel 3, onder II, IV en VI niet toepasselijk.

Artikel 5. Deze Rijkswet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad*, het *Gouvernementisblad* van Suriname en het *Publicatieblad* van de Nederlandse Antillen zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 14 november 1963.

JULIANA.

De Minister van Justitie,
Y. SCHOLTEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
V. G. M. MARIJNEN.

De Minister van Binnenlandse Zaken
E. H. TOXOPEUS.

Uitgegeven de derde december 1963.

De Minister van Justitie,
Y. SCHOLTEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 62/63, 6956 (R 306);

Bijl. Hand. II 63/64, 6956 (R 306); Hand. II 63/64, bladz. 193—196;

Bijl. Hand. I 63/64, 6956 (R 306); Hand. I 63/64, bladz. 61.